

Το ΦΛΕΡΤ

ΤΗΝ ΕΥΩΔΗ ΤΗΝ ΞΑΝΘΗΝ ΤΗΝ ΑΦΡΩΔΗ ΜΠΥΡΑΝ

Μόνον εις τήν «Κασταλίαν» δύναται νά εύρη κανείς. Έκει οί αδελφοί Φραγκί-σκου έχουν εξόχους μεζέδες, περιποίησιν άκραν. Είνε ή πρώτη μπύρα τών Αθηνών.

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΩΤΕΡΟΝ ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Είνε τò του κ. ΜΠΕΡΝΙΤΣΑ επί της πλατείας Όμοιοίας. Όλος ό κόσμος τών καλλιτεχνών, τών δημοσιογράφων έχει συρρέει καθ' έκαστην. Δοκιμάσατε.

Ποιος δέν γνωρίζει τήν ΗΒΗΝ;

Τήν «Ηβην» τήν από 40ετίας γνωστήν εις τόν Αθηναϊκόν κόσμον. Τήν «Ηβην» ή όποία είνε εις τήν πλατείαν της Όμοιοίας, τήν «Ηβην» ήτις είνε τò μεγαλύτερον ζυθοπωλείον τών Αθηνών ;...

Ο κ. Γ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ είνε ό μόνος άληθής επιστήμων Χοροδιδάσκαλος τών Αθηνών. Μάθησις χορού εδμέθοδος, ιαχεία και όλως Ευρωπαϊκή. Είς τήν οδόν Αδριανού αριθ. 66. Κέντρον άριστοκρατικώτατον

Ποιος πρέπει νά είνε ό άνδρ-πόλης μας ;

Ο ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ

Ο Νίκος ό Φλεριανός, ό επιστήμων εις τò είδος του. Άνθη, σπάνια. Τιμαί λογικαί. Τò κατάστημά του εις τήν οδόν Ερμου παραπλεύρως Πάλλη-Κοιζιά.

Ο ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ

Ο Σκοπελίτης ό ένδοξος Ο Σκοπελίτης ό περίφημος. Αύτός έχει τὰ καλλίτερα καπνά της ύψηλίου. Τò κατάστημά του εις τήν οδόν Γ' Σεπτεμβρίου.

Ο ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ - Ο ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΟΔΩΝ: ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Κομψότης.

Στερεότης.

Είλικρίνεια.

ΠΑΣΑ ΑΛΛΗ ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΠΕΡΙΤΤΗ.

Ο κ. Δ. Ιωάννου

οδός Σταδίου 21 έναντι θεά-τρον Τσόχα, αύτός έχει τò μοναδικόν κατάστημα ειδών πλε-κτικής. Φανέλλες και κάλ-τσαι πρωτοφανούς στερεότητος και τέχνης ευρωπαϊκής.

ΥΔΑΤΑ ΑΝΔΡΟΥ

Ο φίλος μας κ. Φ. ΧΑΡΙΤΟΣ είδοποιεί τήν πολυπληθή πελατείαν του ότι έχει πάντοτε τὰ περίφημα ύδατα Ανδρου και πάντοτε πρό-σφατα. Τò γραφείον του εις τήν οδόν Γεωργίου Σταύρου.

Ιδ. Συστατικόν. Είνε και διεργετικά.

Ο κ. ΦΩΣΤΗΡΑΣ εις τήν οδόν Σταδίου είνε ό άρχαιότερος υπο-δηματοποιός τών Αθηνών. Ότι και αν είπη κανείς διά τόν κ. Φω-στήραν είνε περιτιόν. Η πολυ-πληθής πελατεία του είνε τò μό-νον τεκμήριον της εξόχου εργα-σίας του.

ΜΟΝΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

του κ. ΒΕΝΤΟΥΡΗ εις τήν οδόν Παρθεναγωγείου 6 ύπάρχει τέ-χνην άδιαφιλονείκητος και τιμαί συμφέρουσαι. Κομψότης, στε-ρεότης.

Ο κ. ΠΟΓΙΑΤΖΙΔΗΣ εις τò τέμα της οδού Σταδίου έχει τò τελειότερον εργοστάσιον υποδημάτων. Ο κ. Πογια-τζιδης επί σειράν ετών διηύθυνε εργο-στάσιον υποδηματοποιίας εν Κωνσταν-τινουπόλει επομένως πάσα ύστασις είνε περιττή.

Όλοι γνωρίζομεν

τόν έμποροορθοπαικόν οϊ-κον του κ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΚΑ-ΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ. Άρχαίον κα-τάστημα και επιστήμη εις τήν κοπτικήν ήγγυημένη, εις τήν οδόν Σταδίου, έναντι Άρείου Πά-γου.

ΟΛΟΙ - ΟΛΟΙ

Είς τò «Κέντρον τών Ζυ-θοφίλων» εις τήν οδόν Πανε-πιστημίου-έναντι του Άρσακείου. Η μόνη Άρνουβώ μπύρα, τών νέων τών Αθηνών. Μεζέ-δες έξοχοι. Και πώς νά μήν είνε ώραία άφου τήν διευθύνει ό κ. Ι. Άνασταδίου;..

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΓΟΥ

Είς τήν οδόν Γεωργίου Σταύρου αριθ. 6. Αύτοι έχουν κασμί-ρια έξοχα. Είς τò κατάστημά των κατασκευάζονται τὰ στε-ρεώτερα και τὰ καλλίτερα ά-διάβροχα.

ΤΕΧΝΗ - ΚΟΠΤΙΚΗ ΛΟΓΙΚΑΙ ΤΙΜΑΙ.

ΣΤΟΥ ΓΟΥΜΕΛΜΟΥ Στο Σύνταγμα

Όσοι πίνουν τήν μπύραν τους όχι μόνον μένουں κατευχα-ριστημένοι εκ της ποιότητος αυτής αλλά και άπολαμβάνου τὰ ώραία μουσικά τεμάχια τὰ όποία παί-ζει καθ' έκαστην ή όρχήστρα του.

ΤΟ ΣΩΖΟΤΡΙΧΟΝ

Τών κ.κ. Μποτσαράκου και Άγγελουπούλου εις τήν οδόν Σταδίου 42, είνε τò μόνον έστεμ μένον υπό χιλιάδων έπιτυχιών. Έπιτυχία ήγγυημένη και άσφαλιστάτη

ΣΤΟΥ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΑ

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

— Ηλθατε εις πολύ άκατάλληλον ώραν

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ της Όρεστείας έδωκεν ά-φορμίν και εις συζητήσεις επί του φλέ-γοντος ζητήματος της γλώσσης. Αί έφημερίδες αί κρυχθείσαι κατά της μεταφράσεως ανέλα-βον νά λύσουν τò μέγα ζήτημα, ανοίγουσαι τās στήλας των εις τās γνώμας όλων και δη-μοσιεύουσαι συνεντεύξεις μετά τών γλωσσο-λόγων. Τò «Φλέρτ» δέν θά άναμιχθῆ εις τήν συζήτησιν αυτήν, διότι δέν είνε ούτε ύπέρ της καθαρευούσης, ούτε ύπέρ της δημώδους, άλλ' ύπέρ της γυναικείας γλώσσης ή όποία είνε ή άρμονικώτερα όλων.

Τήν γυναικείαν γλώσσαν έπρεπε νά όμι-λούν και νά γράφουν όλοι οί Έλληνες, διότι εις αυτήν μόνον δύναται πās τις νά εκφράση τās σκέψεις του και τὰ αισθήματά του. Χάριν τών ασχολουμένων εις τὰ γλωσσολογικά ση-μειούμεν ότι ή γλώσσα τών γυναικών δέν είνε ούτε Δωρική ούτε Άττική, άλλ' έσχηματίσθη εκ τών συριγγών του δφεως του Παραδείσου και έχει τήν ρίζαν της εις τήν ρίζαν του δοντιού, όπερ, σημειωτέον, πολλάκις πονεί.

Διά τούς μη θέλοντας νά έννοήσουں παρα-θέτομεν όλίγα παραδείγματα: «Σε αγαπώ, άλλ' αγαπώ δύο άλλους άκόμη». Η γλώσσα αυτή είνε καθαρώς γυναικεία και κατάγεται κατ'εύ-θειαν εκ της Εύας. Όφείλομεν όμως νά όμολο-γήσωμεν ότι δέν είνε και διά τò θέατρον διότι είνε πολύ ποιητική.

Διά τήν τραγωδίαν είνε μία άλλη γλώσσα τήν όποίαν όμιλούν αί γυναίκες εξ μῆνας μετ τόν γάμον.

Παράδειγμα:

— Παλάνθρωπε, πού μου έφαγες τήν προϊ-κα μου, άτιμε, μασκαρά.

Γλώσσα διά μετάφρασιν τραγωδίας ! . . .

Υπάρχει και μία άλλη γυναικεία γλώσσα άλλ' αυτή είνε πολύ δύσκολος διότι όλα τὰ όνόματα εις τήν γλώσσαν αυτήν έχουν ά ρι-θ μ ο υ ς και π τ ώ σ ε ι ς.

Τò τεχνολογικόν της γλώσσης αυτής είνε δυσκολώτατον.

Διά νά λάβετε μίαν ιδέαν σας παραθέτομεν όλίγους κανόνες.

Τὸ Ἄ γ α π ῶ. Εἶνε ρῆμα τὸ ὁποῖον συντάσσεται μετὰ τοῦ τρίτου. Ὁ μέλλων εἶνε τετελεσμένος. Ὅταν τὸ προσφέρει γυναῖκα ἀναδιπλασιάζει τὸν πα ρ α κ ε ἰ μ ε ν ο ν.

Εἰς τὰ ὀνόματα τῆς τρίτης κλίσεως ἀνήκει τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου, ὅστις ἅμα δὲν πληρῶσθαι τὸν λογαριασμόν τοῦ ἐμπόρου λαμβάνει ἀμέσως κ λ ῆ σ ι ν . . .

Μ α κ ρ ὸ ν πρὸ βραχέος δὲν περισπᾶται ἀλλ' ὁ ξ ὕ ν ε τ α ι καὶ ὁ τόνος του ἀναδιβάσσεται . . .

Τὰ οὐδέτερα εἶνε ἀπαράδεκτα...

Ὅλαι αἰ π τ ὴ σ ε ι ς δέχονται ὑπογεγραμμένην . . . ἐκτὸς τῶν πτώσεων ἐξ ἀμάξης, ἐκ τοῦ παραθύρου κ λ.π.

Τὰ φωνήεντα διαιροῦνται εἰς μακρὰ καὶ βραχέα. Μακρὰ λέγονται ὅσα δὲν εἶνε βραχέα καὶ βραχέα ὅσα δὲν εἶνε μακρὰ. Οἱ Γάλλοι εἰς τὸ β ρ α χ ὺ θέτουν χάριν εὐφωνίας ἀντὶ τοῦ χ τ ὸ κ . . .

Τὰ σύμφωνα εἶνε δύο: Ἐ κ ε ἰ ν ο ς καὶ ἔ κ ε ἰ ν η. ὅταν ὅμως προστίθεται καὶ ἡ πενθερὰ παύουν νὰ εἶνε σ ὺ μ φ ω ν α.

Τὰ ἐπιφωνήματα εἶνε δύο. « Ἄ χ », καὶ « ὦ χ ». Τὸ πρῶτον συντάσσεται μετὰ τοῦ ἔρωτος, τὸ δεύτερον μετὰ τοῦ γάμου δι' ἀρχῆς εἰς τὸ ξύλο. Παράδειγμα: « Ἄ χ πόσον σὲ ἀγαπῶ » — « Νὰ μιά στά μούτρα γιὰ νὰ μάθης » — « ὦ χ, ὦ χ ». . . .

Εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν κλίνονται ὅλαι αἰ τρυφεραὶ σχέσεις. Π λ η θ υ ν τ ι κ ὸ ς ἀριθμὸς λέγεται ὁ ἔρωσ καὶ ἡ ἀφοσίωσις, πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τὸ καπέλλο ποῦ ἀγοράζετε τῆς συζύγου σας καὶ τὸ ὁποῖον λέγεται ἔ ν ι κ ὸ ς ἀ ρ ι θ μ ὸ ς . . .

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ: (Κατὰ γενικήν ἀναγήτησιν). Ἄνέβα-Κατέβα.

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ: Ἐπίσκεψις εἰς τὰ ἐμπορικὰ (εὐεργετικὴ τῶν ὀφθαλμῶν).

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ: Αἰ συναντήσεις (δράμα μετὰ προλόγου).

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ: Ἡ ὠραιότατη κωμῶδια «Φᾶτε μάτια ψάρια καὶ κοιλιά περιδρομο».

ΕΚΘΕΣΙΣ ΔΙΕΘΝΗΣ: Ἡ ἐρημία. (Τραγωδία εἰς πέντε πράξεις καὶ θεατὸς δύο). Τὸ Κανόνι . . . (Δράμα . . . πολὺ κροτον, καὶ ἡ εἰσοδος δωρεάν).

Ὁ Κόκκορας

Ἡ ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ ΓΛΩΣΣΑ

(Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ βᾶθος τοῦ δωματίου.)

ΣΚΗΝΗ Α'

Ὁ κ. Γλόμπος (μετὰ στόμφου). Κλεονίκη, δὲν ἐννοῶ πλέον νὰ μοῦ ὀμιλῆς εἰς τὴν ὀμιλουμένην.

Ἡ κ. Γλόμπου (ἐνῶ διευθετεῖ τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἀντικείμενα) Γιατί;

Ὁ κ. Γλόμπος (ἀυστηρῶς). Διότι εἶμαι ὑπὲρ τῆς καθαρευούσης, ὑπὲρ τῆς ἀρχαϊζούσης μάλιστα.

Ἡ κ. Γλόμπου. Εἶσαι ἀνόητος.

Ὁ κ. Γλόμπος. Σὺ εἶσαι ἀνόητος ποῦ θέλεις νὰ βεβηλώσῃς τὴν γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικήν.

Ἡ κ. Γλόμπου. Δὲν μοῦ λὲς τρελλάθηκες; Εἶσαι μὲ τὰ καλά σου ποῦ θὰ καθόμαστε τώρα νὰ μιλοῦμε σὺν τοῖς ἀρχαίους.

Ὁ κ. Γλόμπος (ἐπιτακτικῶς) Τὸ ἀπαιτῶ.

Ἡ κ. Γλόμπου. Τὸ ἀπαιτεῖς!

Ὁ κ. Γλόμπος. Μάλιστα. Καὶ ἂν δὲν τὸ κάμῃς θὰ σὲ χωρίσω.

Ἡ κ. Γλόμπου. Δὲν εἶσαι καλά.

Ὁ κ. Γλόμπος. Τὸ ἀπαιτῶ.

Ἡ κ. Γλόμπου (μὲ ἀγανάκτησιν). Βρὲ ἀδελφὲ τρελλάθηκες; Πῶς θὰ σοῦ ὀμιλῶ τὴν ἀρχαίαν ἀφοῦ δὲν ξέρω οὔτε τὴν νεωτέραν! . . .

Ὁ κ. Γλόμπος (ἀπαθῶς). Νὰ τὴν μάθης. Μοῦ εἶνε ἀδιάφορον σοῦ δίνω προθεσίαν μῆς ἑβδομάδος. (Ἐξερχόμενος). Ἀκουσε, ἔχεις καιρὸν μίαν ἑβδομάδα. Βγάλε τὰ μάτια σου, διάβασε τὸ Ὀμηρικὸν λεξικόν, ὅ,τι ἤμπορεῖς κάμε. (Φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Β'

Ἡ κ. Γλόμπου.

Ὁ κ. Φαράσης (γέρο παραλυμένος).

Ὁ κ. Φαράσης. Μπα τὸν ἀνόητον, ἔτσι λοιπόν, σοῦ ἀπήτησε νὰ μάθης ἀρχαῖα Ἑλληνικά. Δὲν εἶνε καλά, ὀρισμένως δὲν εἶνε καλά (θωπεύων τὴν παρειὰν τῆς κυρίας Γλόμπου). Τέτοιο ἀγγελούδι νὰ τὸ βασανίζει ὁ ἄθλιος.

Ἡ κ. Γλόμπου. Μὰ εἶνε νὰ χάνῃ κανεὶς τὸ νοῦ του, κύριε Φαράση. Σώνει καὶ καλά νὰ μάθω τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν.

Ὁ κ. Φαράσης (πλησιάζων περιστότερον). Καλὲ δὲν τὸν ἀφίνεις νὰ παραλογίζεται. Ἐλα τώρα, δὸς μου ἓνα φίλακι, νὰ ξεσκάσης.

Ἡ κ. Γλόμπου. Καὶ σὺ ἀκόμη εἶσαι παιδὶ καῦμένο, γέρος ἄνθρωπος δὲν βαρύνεσαι.

Ὁ κ. Φαράσης (ἀνοίγων τὰς ἀγκάλας του). Σ' ἀγαπῶ εἴκοσι χρόνια (ἐναγκαλιζόμενος τὴν κυρίαν Γλόμπου καὶ πλησιάζων τὰ χεῖλη του εἰς τὰ χεῖλη τῆς). Ἐλα, τώρα πειά.

Ἡ κ. Γλόμπου. Γιὰ τελευταῖα φορὰ ὅμως. Εἶσαι πολὺ γέρος κ. Φαράση καὶ δὲν ἀξίζει.

Ὁ κ. Φαράσης (ἐνῶ τὴν φιλεῖ). Ἀγγελὲ μου.

ΣΚΗΝΗ Γ'

Ὁ κ. Γλόμπος (εἰσερχόμενος) ὦ! . . .

Ὁ κ. Φαράσης καὶ ἡ κ. Γλόμπου (ὁμοῦ) Ἄ! . . .

Ὁ κ. Γλόμπος (μελοδραματικῶς) Ἄθλια!

Ἡ κ. Γλόμπου (ἀπαθῶς) Μὴ ταράττεσαι.

Ὁ κ. Γλόμπος (ἐρμῶν) Νὰ μὴ ταράττεσαι! Μ' αὐτὸν τὸν παληόγερο, δὲν τρέπεσαι νὰ . . .

Ἡ κ. Γλόμπου. Κύριε εἶνε ὁ μόνος ποῦ ἔχει ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας του, ἀ ρ χ α ἰ α ν γ λ ὼ σ σ α ν καὶ ὁ ὁποῖος προσεφέρθη νὰ μοῦ τὴν δανείσῃ . . .

Θ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΟΣ

Τὸ Διηγηματάκι Μας

Ἡ ΑΠΟΒΟΛΗ

Τί σούσουρο καὶ τί κακὸ ἐγίνετο ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ στενοσόκακο, ἔπον κατοικοῦσε ἡ Μαρίκα ἡ ὠραία πρωτοβάθμιος διδασκάλισσα. Ὅλαις ἡ γλωσσούδες εἶχαν πιάσει τῆς γωνιές, τὰ πεζοδρομια καὶ τῆς ἐξώπορτες καὶ εἶχαν σχηματίσει ὀμίλους καὶ κύκλους καὶ ἡμικύκλια καὶ ἔλεγαν, ἔλεγαν ἀδιακόπως ἔλεγαν διὰ τὸ σκάνδαλον τῆς ἡμέρας.

— Καλὲ εἶδες κυρὰ Γιωργαίνα εἶδες νὰ ἀποβάλῃ, ποῦ τρομάρα νὰ τῆς ἔρθῃ. . .

— Μὲ ποιὸν λὲς τοῦ λόγου σου νὰ τὰ εἶχε φτιάσει; . .

— Ξέρω κ' ἐγὼ χριστιανὴ μου, πολλοὶ μαινόβγαϊναν . . .

— Καλὲ νὰ σοῦ πῶ ἐγὼ, εἶπε μία κοντόχονδρη, ἡ γυναῖκα τοῦ μανάβη, ἐγὼ τὸν ξέρω. Εἶνε ἓνας ὑπάλληλος σὲ ἐμπορικὸ. Αὐτὸς δὲν ἔλειψε ἀπὸ δῶ οὔτε μία στιγμὴ.

Τὸ ὕβρεολόγιον ἐξηκολούθησε ὅλο ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα καὶ ἐπανελήθη σφοδρότερον τὴν ἐπομένην. Ἡ Μαρίκα, ἡ ὠραία διδασκάλισσα τῆς συνοικίας, ἡ μᾶλλον ἡ κυρὰ Μαρίκα ἔπως τὴν ἔλεγαν, κατηγορεῖτο ὅτι ἀπέβαλε. Τὸ σκάνδαλον ἦτο φοβερόν, πρωτάκουστον. Πῶς τὸ ἔμαθαν ὅμως, πῶς τὸ ἐπληροφορήθησαν; Τὸ ἤκουσαν ἀπὸ μίαν μικρὰν μαθήτριάν τῆς.

Μία διδασκάλισσα νὰ ἀποβάλῃ . . . Αὐτὸ εἶνε ἀχώνευτον. Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ ἀνεχθοῦν. Καὶ δὲν τὸ ἤνεχθησαν. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ πρεσβύτερος τῶν γειτόνων, ὁ κύριος Κουρεμένος, ἀνὴρ καθ' ὅλα ἠθικὸς καὶ αὐστηρότατος, ἐκάλεσε τοὺς γείτονας καὶ τῆς γειτόνισσας καὶ τοὺς συνεβούλευσε νὰ ὑποβάλουν ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ νὰ ζητήσουν τὴν μετάθεσιν τῆς κυρίας Μαρίκας.

— Καὶ ποῖος θὰ κάμῃ τὴν ἀναφορὰν;

— Ἐγὼ θὰ τὴν κάμω, εἶπεν ὁ κύριος Κουρεμένος.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν συνήρχοντο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κουρεμένου ὅλοι οἱ γείτονες καὶ ὅλαις ἡ γλωσσοκοπάνες, διὰ νὰ ὑπογράψουν τὴν περιφημον

ἀναφορὰν. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. Κουρεμένος ἠγόρευε πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ σκανδάλου, καταφθάνει ἡ κυρὰ Σταμάτα καὶ μὲ κραυγὰς ἀναγγέλλει εἰς τὴν ὀμίλησιν, ὅτι τὸ παιδί ποῦ ἀπέβαλε ἡ δασκάλα τὸ ἔχουν εἰς τὴν ἀστυνομίαν γιατί, λένε, πῶς εἶνε τοῦ ἀστυνόμου.

Τὴν ἀναγγελίαν αὐτήν, τὴν ὑπεδέχθησαν ἐπιφωνήματα ἐκπλήξεως καὶ φόβου σημαντικά.

— Τοῦ ἀστυνόμου!.. πῶ πῶ πῶ ω ω ω!..

— Μάλιστα τοῦ ἀστυνόμου, εἶνε ἓνα ἀγοράκι.

— Ἀγοράκι! . . .

— Καλὰ τὸν ἔβλεπα ἔγω ποῦ μαινόβγαϊνε τακτικὰ στὰ σπῆτι τῆς, προσέθηκεν ἡ κυρὰ Δημήτραϊνα.

— Καὶ εἶνε ἀγοράκι λοιπόν, ἔ; . . .

— Μάλιστα, ἓνα ἀγοράκι ἕως ὀκτώ χρονῶν.

Τί; τί; . . . ὀκτὼ χρονῶν, τί λὲς κυρὰ Σταμάτα; ἐτρελλάθηκες; ὀκτὼ χρόνια ἦσαν εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν ἡ δασκάλα;

— Ποιὰ ἐνδιαφέρουσα κατάστασις καλὲ; Ἡ κυρὰ Μαρίκα ἀπέβαλε.

— Τὸ ξέρουμε πῶς ἀπέβαλε. . .

— Δὲν ξέρετε τίποτα . . . Ἀπέβαλε τὸ παιδί τοῦ κ. ἀστυνόμου, ἐπειδὴ ἔχτυπησε ἓνα ἄλλο παιδί μὲ τὴ ρόγα. . .

— !!!

Ὁ Ἀριστοτέλης

ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ

Μέσ' στὸ μπάνιο μας βοντᾶμε
Σ' ἓνα μπάνιο χλιαρὸ
Καὶ μὲ χάρι κολυμπᾶμε
Σὲ κολώνιας νερὸ
Σὲ νερὸ καθάριο μέσα
Ἐγια μόλα-ἔγια λέσα.

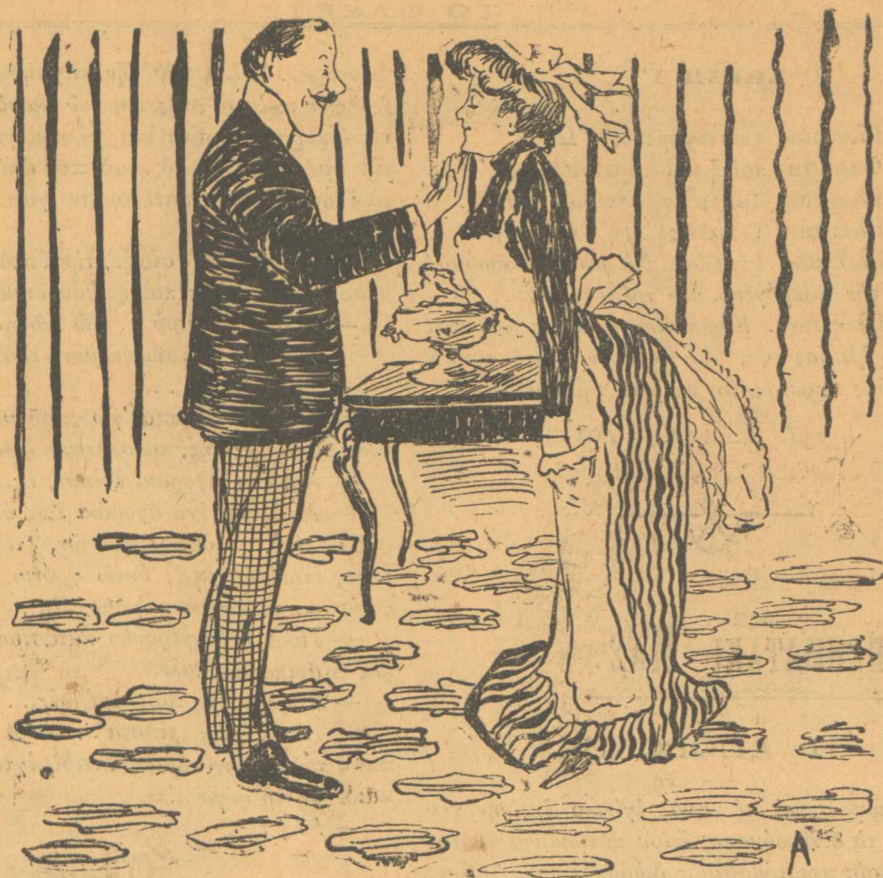
Δίχως θάλασσα καὶ δίχως
Βαποριοῦ γερὸ τιμόνι
Ταξειδεύουμε ἡσύχως
Στὸ νερὸ τοῦ μπάνιου μόνοι.

Μὰ καμμιά φορὰ φουρτοῦνα
Ἀρχινάει στὰ γερά,
Κι' ἐδῶ κούνα, κ' ἐκεῖ κούνα
Σαποννάδες καὶ νερά
Ἐξω χύγονται καὶ μέσα
Ἐγια μόλα-ἔγια λέσα. . .

(!!!)

Ὁ Λοστρόμος.

Όταν λείπει η Κυρία...

ΑΠΟ ΜΕΡΙΚΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

— Μοῦρχεται νὰ σ' ἀγκαλιάσω καὶ νὰ σ' ἀρχίσω στὰ φιλιὰ.
— Εἶσθε γέρος καὶ δὲν σᾶς φοβοῦμαι. Καθὼς ξεύρετε, τὸ γῆρας οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον...

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΩΝ ΔΟΥΛΙΚΩΝ

— Φτεροὶ στὸν ἄνεμο ἢ γυναῖκα μοιάζει. (Καλαμποῦρι κρύον κατ' ἀνάγκην, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν κ. σεμνοτύφων).

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ...5
» ΕΞΑΜΗΝΟΣ » ...3
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ...6
» ΕΞΑΜΗΝΟΣ » ...3

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

6 ΟΔΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 6.

ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΕΡΜΟΥ

ΕΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

— Δοιπόν, Μιμή, δὲν θὰ πανδρευθῆς ἐσὺ;
— Μόνον διὰ νὰ γείνω πενήνια ἐτῶν καὶ πάρω δευματισμούς.
— Δηλαδή;
— Μὰ τότε θὰ ἔχω ἀνάγκην δι' ἐντιβίας.
— Ἐγὼ φρονῶ τὸ ἀντίθετον...

Ἐτοιμάζει τὰ γαμήλια δῶρά της...

ΠΡΑΓΜΑΤΑ (! !)

Ο ΑΠΟΛΛΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ἡ νεαρά ἀγγλίσ περιηγήτρια ἀφοῦ περιεπλανήθη δὴν τὴν ἡμέραν, ἔφθασε κατὰκοπος πρὸ τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀνακαλύψασα ἐκεῖ παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ τροχιοδρόμου ἐν κἀνισμα ἐξηπλώθη διὰ τὰ ἀναπαύση τὰ καταπεποιημένα μέλη της. Πρώτην φορὰν ἐπαυτοῦσε τὸ ἔδαφος τῆς ἱερᾶς γῆς τὴν ὁποῖαν οὐροπόλει ὑπὸ τὸν συνεφερόδη οὐρανὸν τῆς πατρίδος της καὶ αἱ συγκινήσεις τὰς ὁποίας ἐδοκίμαζεν εἰς τὴν θέαν τῶν ἀθανάτων μνημείων τῆς τέχνης τὴν εἶχον τελείως ἐξαντλήσει.

Μόλις ἐρίφθη εἰς τὸ κἀνισμα ἤρχισε νὰ θαυμάζη τὸ πρὸ αὐτῆς ὄραϊον οἰκοδόμημα τῆς νεωτέρας τέχνης καὶ νὰ ἐξετάζη μετὰ προσοχῆς τὰς ἀναλογίας του. Τὸ βλέμμα της ἀφοῦ ἤρεύνθηε τὰς βάσεις καὶ τὰ ὄραϊα μαρμάρια προπύλαια, σιγὰ σιγὰ ἀνέστη, ἔφθασε καὶ μέχρι τῶν δύο ἀγαλμάτων τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν εἶχεν ἀνακαλύψει τὰ δύο ὁμοιώματα τῶν ἀρχαίων Θεῶν, εἰς τὴν ἀνακάλυψιν δὲ αὐτὴν ἐδοκίμασεν ἐν ὄντι σφοδρᾶς συγκινήσεως. Οὕτω ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ καθηλωμένη καὶ ἀποθανυμένη τὸ ὄραϊον γυμνὸν σῶμα τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐν τῇ ἐκστάσει ἐκείνη ἤρχισε νὰ βλέπῃ ὡς ἐν οὐρανῷ παρελαύνουσαν πρὸ αὐτῆς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Αἴφνης ἀναήρπασα ἀπὸ τὴν βαθεῖαν καὶ ἡδονικὴν ἐκείνην δέμβην ἔφερε τὴν χεῖρα εἰς τὴν κομψὴν ἀγγλικὴν τσάνταν της καὶ ἀφοῦ ἐβεβαίωθη δι' εἶνε ἀνοικτὴ, ἠγέρθη καὶ μετὰ βήματα ἄτακτα προδίδοντα κάποιαν ἐσωτερικὴν ταραχὴν προέβη μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκαδημίας καὶ σταθεῖσα ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸ ἀγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος ἐξέτεινε καὶ τὰς δύο χεῖρας εἰς τὰς ὁποίας ἔχασκε ἀνοικτὴ ἢ τσάνταν της, ὅπως πράττουν οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων ὅταν ἀπλώνουν τὴς ποδίτσες των κάτω ἀπὸ τὴν ἀναταρασομένην μουριὰν διὰ τὰ περισυλλέξον τὰ μοῦρα.

Μετὰ τὸ πρόσωπον καταπόρφυρον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς υπερύθρουν ἀπὸ τὴν ἔξανθιν, ἀνέβλεψε πρὸς τὸ ἀγαλμα καὶ τραυλίσασα φράσεις τινὰς ἐκ τινος ἀρχαίου κειμένου ἐπερίμενε... κἀτι νὰ πείσῃ...

Ἡ πορφύρα ἢ διαχρυσία ἐπὶ τοῦ προσώπου της καθὼς ἐπλαισιοῦτο ἀπὸ τὴν πυρόχρουν κόμην της, τὴν καθίστα ἀκόμη προκλητικὴν.

— ὦ, Ἀπόλλων, ἀνεφώνησε τέλος καὶ ἤνοιξεν ἀκόμη περισσότερο τὴν τσάνταν της καὶ ἐξέτεινε εἰς μᾶλλον τὰς χεῖρας.

Ἄλλ' ὁ ὄραϊος, ὁ ἀκτινοβολῶν εἰς λευκὸν κάλλος θεός, ἐκώφευεν εἰς τὰς ἰκασίας καὶ τὰς δεήσεις της. Τὸ γυμνὸν σῶμα του ἐξηκολούθη νὰ μένῃ ἀκέραιον. Τότε ἡ ἀγωνία ἤρχισε νὰ πιέξῃ τὸ στήθος τῆς ὄραϊας περιηγήτριας.

Καὶ τέλος ἀφοῦ ἐσυλλάβισε στίχους τινὰς ἀκόμη ἀπὸ τὴν Ἀντιγόνην τοῦ Σοφοκλέους ἠγέρθη καὶ πλήρης ἀπογοητεύσεως ἔκλεισε τὴν τσάνταν της. Ἄλλ' αἴφνης ἐνῶ ἠτοιμάζετο νὰ κλαύσῃ διὰ τὴν ἀποτυχίαν, μία σκέψις διεληθούσα ἀστραπιαίως διέχυσεν ἐπὶ τοῦ προσώπου της λάμψιν παρηγορίας. Κἀτι ἀνεκάλεσε διὰ τὴν παρηγορηθῆ καὶ τὸ κἀτι αὐτὸ δὲν ἐβράδυνε νὰ τὸ ὁμολογήσῃ. Καθ' ἣν ὄραν ἀπεμακρύνετο, ὄψασα τελευταῖον βλέμμα ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ σώματος τοῦ θεοῦ ἐκτύπησε μετὰ πείσμα τὴν κλειστήν πλέον τσάνταν της εἰς τὰ γόνατά της καὶ ἀνεφώνησε :

— Ὅμορφες εἰσίν.

Ο ΔΡΑΓΟΥΜΑΝΟΣ

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΣ...

Τρεῖς γυναῖκες μιὰ ἡμέρα εἶχαν σαματὰ μεγάλο, συζητοῦσαν, ὡς συνήθως, γιὰ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο.

Μὰ στὴν ὁμιλίαν μέσα ἄλλο ζήτημα προβάλλει,

Ποῦ καὶ τῶν τριῶν θολώνει τὸ μυαλό τῶν στὸ κεφάλι.

— Ποιὸς ἀπὸ τοὺς ἄνδρας εἶναι ὁ καλλίτερος; ρωτᾷ.

Μία χήρα ποῦ σὲ σφάζει σὰν στὰ μάτια σὲ κυττάει.

Λέγ' ἢ μία, πῶς ὁ ἄνδρας ποῦ ἀπὸ τὸ σπῆτι λείπη

Καὶ τὸ ρίχνει εἰς τὸ γλέντι καὶ τὸ ρίχνει στὸ κρασί.

Ποῦ τ' ἀρέσ' ἢ εὐθυμία καὶ ποτὲ δὲν ἔχει λύπη

Καὶ ἐμπιστοσύνη τρέφει στὴ γυναῖκα περισσή.

Εἶν' ὁ πιὸ καλὸς ἀπ' ὄλους τέτοιος ἄνδρας ζηλευτός

Ἄδιόφορο στὸ κόσμον ἂν περνᾷ γιὰ κουτός.

Δὲν τὸν νοιάζει ἂν στὸ σπῆτι τῆς θυμῆς συντροφεύῃ

Κάνας φίλος ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἢ μοναξιά γυρεύει.

Ἡ δευτέρα μετὰ τὴν πρώτην κατὰ γράμμα συμφωνεῖ,

Μόνον ἢ χήρα τὰ ἐναντία πρὸς τὰς φιλαστέρας φρονεῖ.

Ὁ καλλίτερος ὁ ἄνδρας, λέγ' αὐτὴ ποῦ ἔχει πείρα,

Εἶν' αὐτὸς ποῦ δὲν ὑπάρχει, εἶν' αὐτὸς ποῦ σὲ ἀφήνει.

Νέα, σὰν κι' ἐμένα νέα, εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον χήρα.

Ο ΓΥΝΑΙΚΑΚΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΣΤΑΔΙΟΥ

Ἐνας Δανδῆς ἐχάζετο στὸ δρόμον μιὰ ἡμέρα, καὶ εἶδε μιὰ ποῦ ἤρχετο μονάχη ἀπὸ πέτρα, κι' ἀμέσως ἔχασε μ' αὐτὴ ταυγά καὶ τὰ πασχάλια, καὶ χίλια δυνὸ ἐσκέπτετο καὶ τοῦπερταν τὰ σάλια.

Ἄλλ' ὅταν ὁμοῦς διάβηκε χωρὶς νὰ τὸν κυττάξῃ, τοῦ κακομοίρη κατ' ἀρχὰς τοῦ ἤρθε νὰ λυσσάξῃ, μὰ ὕστερα σκεφθεὶς ψυχρῶς κ' ἐν ἡρεμίᾳ πάσῃ, Ἄιντε μωρέ, ἐφώναξε κι' αὐτὴ δὲ θὰ γεράσῃ;

Ὁ Θεοκλ. Μανῆ.

ΣΕ ΜΙΑ ΨΗΛΗ-ΔΙΓΝΗ

Ὅλοι σ' εὐρίσκουν θησαυρὰ, χρυσὸ κορίτσι, γλύκα, Ἐνα κομμάτι μάλαμα, σωστὸ χρυσοφρυχέτο.

Μὰ τέλος ἐψάξα κι' ἐγὼ σ' τὰ στήθη σου κι' [εὐρήκα

Τὸ Κεντρικὸ Ταμεῖο ! . . .

Δὸν Ζουάν

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ

— Τί ἔστιν ἔρωσ ;

— Τρεῖς ἢ τέσσαρες κηφτέδες, ἕνα κομμάτι ζαμπόν, φρούτα, τυρί, φρα ντζόλα καὶ δύο παχουλά ροδοκόκκινα μάγουλα...

Πῶς ;

Ἡ μήπως δὲν σὰς ἀρέσει ;

Μοῦ εἶναι ἀδιάφορον ἢ κάλλιον εἰπεῖν εἶναι ἀδιάφορον εἰς τὸν κ. Μήτσον, τὸν φίρῶ μου, βέρο παιδί τῆς Νεάπολης ἀπὸ τόσα χρόνια τώρα, μετὰ πένθος στὴν ρεμπουπλικά καὶ 33 χάντρα— ὅσα εἶναι τὰ χρόνια τοῦ Χριστοῦ—στὸ πλάι, ὁ ὁποῖος ἀδυνατῶν νὰ ἐννοήσῃ τὰς ρωμαντικὰς περὶ ἔρωτος θεωρίας τῶν φιλοσόφων, ἔκρινε καλὸν νὰ τὰς ἀντικαταστήσῃ διὰ τοῦ ἀνωτέρου ὀρεκτικοῦ μενοῦ.

**

Ἦτο μανάβης τῆς γειτονιάς ὁ Μήτσος— ντιστεγ- κὲς μανάβης ὁμοῦ μετὰ πελατεῖα— ὅταν πρώτην φορὰν ἐγνώρισε τὴν Μαριγούλα — ξανθὴν ὀλοστρόγ- γυλὴν κουζινίτσα ἐνὸς ξακουσμένου ἀρχοντικοῦ.

**

— Πόσο τὰ μῆλα σου μανάβη ;
— Ἡ μῆλα δὲν κάνει νὰ πληρῶνῃ μῆλα, κορίτσι μου.

— Ἀρμύ ;

— Ὅλο τὸ μανάβικο δικό της εἶναι.

— Μὰ ὁ μανάβης ; (ἐντροπαλά).

— Ἐκεῖνος εἶναι κι' ἂν εἶναι, φουντουκάκι μου. Καὶ ἀγαπήθησαν.

**

Ἐκτοτε τ' ἀφεντικὰ τῆς Μαριγούλας πῆραν τὸν Μήτσο σὰν παραγιὸν, καὶ χαϊδεμένον παραγιὸν μάλιστα.

**

Δὲν περνᾷ βραδυὰ ποῦ νὰ μὴν τύχῃ νὰ χρειασθῆ τίποτε ἀπὸ τ' ἀντικρυνὸ μανάβικο ἢ παχουλά μαγιρίσδα.

Καὶ ἐπειδὴ βέβαια ντρέπεται νὰ τρέχῃ τέτοια ὄρα στου δρόμου, φωνάζει ἀπὸ τὸ παραθύρι τῆς κουζίνας τὸν Μήτσο τὸν μανάβην νὰ τῆς ἔφερῃ ντομάτες ἢ μαϊντανό, λεμόνια ἢ λάχανα.

— Ἀμέσως !

Ἀκούεται τοῦ Μήτσου ἢ φωνή.

— Κι' ὡς ποῦ νὰ πῆς κρεμμύδι, τὰ λεμόνια καὶ τὰ λάχανα ἔρχονται τρεχάτα εἰς τὸ χαμπλὸ παραθυράκι.

— Ρίξε κι' αὐτὰ τὰ κόκκαλα τοῦ σκυλλιοῦ σου. Εἶναι ἢ φραῖδες ἢ συνοδεύουσα τὴν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μανάβην λαθρεμπορικὴν μεταβίβασιν τοῦ δέματος τοῦ περιέχοντος τοὺς κηφτέδες, τὸ ψητὸ γαλόπουλο, τὸ σαλτσιστότο καὶ τὸ τυρί.

**

Μετὰ δύο-τρεις ὄρας, κατὰ τὰς δέκα-ἐνδεκα, τὸ μικρὸ παραθυράκι ξανανοίγει, καὶ ἕνας ἦχος τὰράσσει πρὸς στιγμὴν τὴν ἡσυχίαν τοῦ δρόμου, ὁμοῖος καθ' ὅλα πρὸς τὸν ἦχον βεντούζας, καθ' ἣν στιγμὴν ἀποκολλᾶται τοῦ κρέατος...

Εἶναι τὰ ροδοκόκκινα μάγουλα τῆς Μαριγούλας, τὸ ἐπιδόρπιον τοῦ Μήτσου τοῦ μανάβην.

Αὐτὸς εἶναι ὁ ἔρωσ.

Ο ΓΕΙΤΟΝΑΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΕ ΜΙΑ ΔΑΣΚΑΛΑ

Ἄφησε τὰς συζητήσεις
Περὶ γλώσσης καὶ γραμμάτων,
Τὰς ἀκτίνας μὴ θελήσῃς
τῶν ὄραϊων σου βλεμμάτων
εἰς τὰ δίοπτρα νὰ κλείσῃς
αὐστηρᾶς διδασκαλίσης.

☪☪☪

Ἄφησε τὰς συζητήσεις
Εἶνε ἀηδεῖς τῷ ὄντι
οἱ φιλόλογοι οἱ δεινοί,
Εἰς τὴν γλώσσῃ σου μὴ προσέχῃς
Ἄλλὰ πρόσεξε σ' τὸ δόντι
δπου τόσον μᾶς πονεῖ.

Κ. Τ. Α.

Ὅλα μοῦ τᾶδωσες μετὰ τὴν καρδιά σου
κι' ἐγὼ στὰ στήθη σου βροῖκα δουλειὰ
κι' ἀπὸ τὰ χεῖλή σου στήν ἀγκαλιά σου
ἤπια κι' ἐμέθυσσα σωρὸ φιλιὰ.

☪☪☪

Μὰ φλόγα μ' ἀναφες, ποῦ δὲν θὰ σβύσω
κι' ὄλο τὸ στήθος μου γιὰ σὲ χτυπᾷ
ἢ ὅσα μοῦδωσες πάρε τα πίσω,
ἢ δὸς μου, ἀγάπη μου... κ.τ.λ.

ΣΤΗ ΣΠΗΤΟΝΟΙΚΟΚΥΡΟΠΟΥΛΑ ΜΟΥ

Ὅταν στοῦ ἡλίου τὰς ἀκτίνας
τὸ λευκὸ σου στεγνώνει πανταλόνι
ἀπ' τὸ νοῦ μου περνᾷ μιὰ ἰδέα
κι' ἡ καρδιά μου ἀδιάκοπα λυώνει.

ΣΕ ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ

Κυρὰ ποῦ μετὰ τὰ κάλλη σου
Ὁ νοῦς παλάτια πλάθει
Σὰν βγῆξ' ἀπ' τὴν ἀγκάλῃ σου
μ' ἀγκάλασαν τὰ πάθη ! !.

Ὁ Δανδῆς

ΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ του κ. Μινάρδου

είνε πεφνημισμένης κομψότητας και στερεότητας. Το κατάστημά του εις την οδόν Σταδίου. Τιμαί λογικαί.

ΤΟ ΑΓΝΟΝ ΓΑΛΛ

ΤΟ ΑΓΝΟΝ ΒΟΥΤΥΡΟΝ μόνον εις του κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ εις την οδόν Κολοκοιρώνη. Κατάστημα τής μόδας. Καθαριότης άμειπτος και πρό παντός ύλικά έκλεκτότατα.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

του κ. ΓΙΑΝΝΑΚΗ

είνε το μόνον άριστοκρατικόν κέντρον έλλης τής νεολαίας. Έκει αι γαλλικαί τουΐραι και τὰ έξοχα φοντάν. Λεωφόρος Πανεπιστημίου—Αμαλίας.

Ο κ. ΣΟΤΠΙΩΝΗΣ

Εις την πλατείαν Καπνικαρέας, γωνία οδοϋ Άγ. Μάρκου. Είνε ο μόνος έπιστήμων έμποροράπτης των Άθηνων. Ψαλίδι πρώτης δυνάμεως και κομψότης άπαράμιλλος.

Κασμήρια έγγλέζικα.

ΤΟ ΚΡΥΣΤΑΛ - ΤΟ ΚΡΥΣΤΑΛ

Το μεγαλύτερον ΥΕΛΟΠΩΔΕΙΟΝ των Άθηνων. Οδός Αϊόλου παραπλεύρως Φαρμακείου Κρίνου. Οστις επισκέπτεται το Κρυστάλ λαμβάνει και αριθμόν λαχείου δωρεάν.

ΤΙΣ θά έπίστευε ποτέ ότι υπάρχει εν Άθήναις ράπτης διπλωματούχος τής Ακαδημίας των Τεχνών των Παρισίων; Και όμως είναι άληθές! — Είνε:

Ο κ. ΚΑΤΣΙΛΙΒΑΣ

Ο κ. Κατσιλίβας, εις την οδόν Αϊόλου 120, έναντι έδωδιμωπωλείου Θανοπούλου.

Επιστήμη εις την κοπτικήν και εφαρμογή ήγγυημένη.

Ο κ. Κατσιλίβας εκόμισεν εσχάτως τα ωραιότερα κασμήρια των μεγαλύτερων ύφαντουργείων τής Άγγλίας.

Μία άπλή έπίσκεψις πείθει τον πελάτην.

Τίς δέν γνωρίζει ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝ

ΤΗΣ Α. Α. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ κ. κ.

ΧΑΛΚΩΜΑΤΑ & ΜΠΙΣΤΗ

Εις την οδόν Σταδίου 37;

Οι κ. κ. Χαλκωματάς και Μπίστης είναι οι μόνοι έπιστήμονες εις το είδος των.

Ψαλλίδι έπιστημονικόν

και Κασμήρια Έγγλέζικα

Παραπλεύρως του Άρείου Πάγου.

ΑΛΕΞ. ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ

έμποροράπτης οδός Σταδίου 31 μεγάλη οίκη Καραπάνου. Μεγάλη και έκλεκτή συλλογή ύφασμάτων παντός είδους προερχομένων εκ των καλλιτέρων Άγγλικών και Γαλλικών εργοστασίων. Κοπτική άνεγνωρισμένη Κομψότης άδιαφιλονεικτος

ΑΥΤΟΙ

ΟΙ ΛΑΜΠΡΟΙ ΝΕΟΙ

Οι κ. κ.

ΖΑΡΓΑΝΗΣ

ΚΑΙ

ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

Αυτοί έφεραν τα ωραιότερα καπέλλα τους πλέον άρνούδω λαιμοδέτας και τὰ τελειότερα φωκόλ.

Όλη ή νεολαία στην οδόν Σταδίου στοϋ Ζαργάνη έναντι Βασ. Σταύλων.

Μόνον το

ΕΙΔΙΚΟΝ

Πρέπει να είναι το ΠΙΛΟΠΩΔΕΙΟΝ τής νεολαίας. Κατάστημα μέγα. Κατάστημα Άρνούδω.

Τιμαί λογικαί και πρό παντός το κέρδος εν τή καταναλώσει.

Όδός Σταδίου έναντι Θεάτρου Τσόχα

Μεταξύ εκείνου και εκείνης.

—Μά γιατί με άποστρέφεσθε δεσποινίς, τί σας έκαμα;

—Μά θέλει και ρώτημα. Απλούστατον δέν καπνίζετε από τὰ έκλεκτά σιγαρέττα του κ. Φουρτούνα.

—Καλέ τί λέτε... Πάω να αγοράσω άμέσως. Τό μαγαζί του;

—Εις την Όμόνοιαν κάτωθι του Ξενοδοχείου Μ. Αλεξάνδρου.

ΤΟ ΛΟΥΒΡ-ΤΟ ΛΟΥΒΡ

Είνε το μεγαλύτερον, το άριστοκρατικότερον, το πλέον έγγλέζικο κατάστημα ειδών πολυτελείας.

Όλα τὰ είδη τής ύελουργίας. Κατάστημα άρχαίον και φήμης καθ' έλλην την Ανατολήν. Οδός Αϊόλου έναντι τής Χρυσοσηλαιωτίσης.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΝΘΟΠΩΔΕΙΟΝ

ΤΟΥ ΚΑΝΤΟΡΟΥ

Το παγκοσμίου φήμης άνθοπωλείον έπως μετερυθμίσθη τώρα εις την οδόν Σταδίου είναι θαύμα ιδέσθαι. Ο Καντόρος είναι ο άρχαιότερος και ο μόνος έπιστήμων άνθοκόμος των Άθηνων.

ΤΟ ΜΥΡΟΠΩΔΕΙΟΝ

ΤΟΥ κ. ΣΟΥΒΛΗ

Εις την οδόν Πανεπιστημίου είναι άληθώς το άριστοκρατικότερον των Άθηνων. Ο κύριος Σούβλης από τόσων έταν καταγινόμενος εις την μυροποιίαν, και την κομμωτικήν, κατέστη άληθής έπιστήμων εις το είδος του.

Ο κ. ΑΛΕΚΟΣ ΜΠΕΗΣ

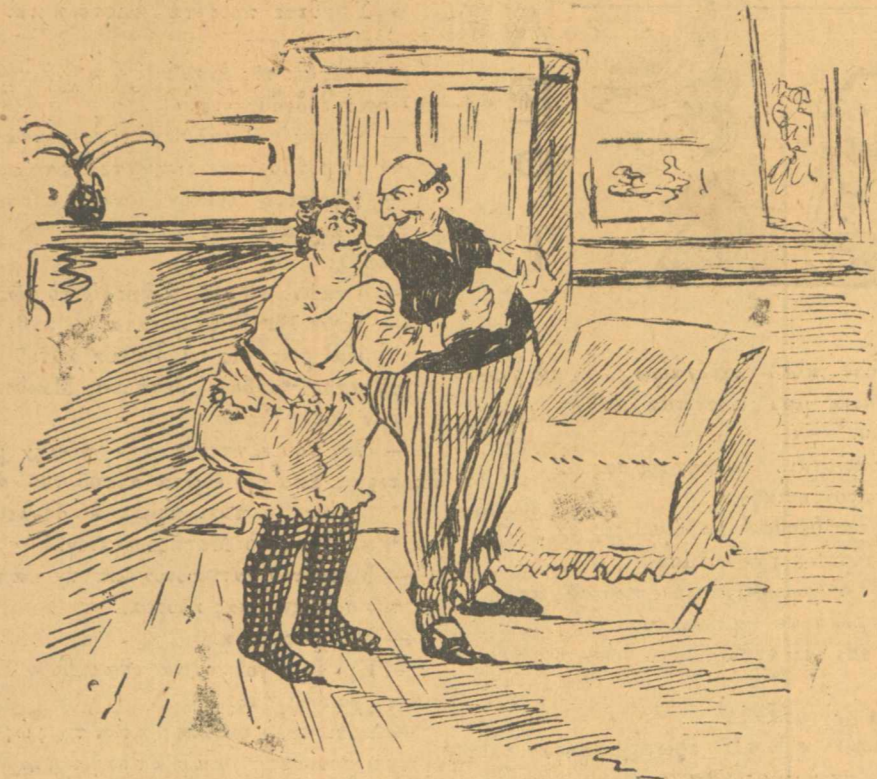
Εις την οδόν Σταδίου παραπλεύρως Άρείου Πάγου. Είνε ο μόνος καλλιτέχνης ύποδηματοποιός εν Άθήναις. Νέος ρέκτης και φιλοπρόδος έχει καταρτίσει εν των καλλιτέρων καταστημάτων των Άθηνων.

Μεγάλη συλλογή εικονογραφημένων δελταρίων, Γυναικείων καλλονών. Διαφόρων παραστάσεων—Θαλασογραφιών εις του.

Μ.Ν. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ Κάτωθεν Ταχυδρομείου.

Ανταλλάσσονται επίσης γραμματόσημα με εικονογραφ. δελτάρια.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ

(Λαδικών τρυφερότητες)

— Έλα τζιτζίκα μου τώρα να κοιμηθούμε. Άστο το «Φλέρτ».
— Άσε με καυμένη... Μπορούμε να πέσουμε χωρίς να το διαβάσω; .. Βλέπεις για το χατήρι σου πάλι..

Το ΦΛΕΡΤ

Δι' Επιστολών

= Ποτέ δέν άνέμενα τοιαύτην την άπάντησίν σου, προσφιλή μου Άνδραγέ. Όλοι λοιπόν εκείναι αι ύποσχέσεις τής πρώτης έπιστολής σου, όλαί εξητμήσθησαν και εξέπνευσαν; Πώς να το εξήγησω;

= Ναι, ναι, τὰ έμαθα και τὰ ήκουσα τὰ λόγια των σεμνοτύπων ειλικρινή μου Άθνηαίε. Δέν καταδέχομαι όμως να άπαντήσω εις κανένα, καθώς βλέπεις. Αυτοί είναι άνθρωποι με το φαρμάκι στο στόμα, άνθρωποι βρασμένοι, εις τὰ χείλη των όποιων ποτέ δέν επήνθησε το μειδίημα, και ολτινες ποτέ δέν ήσθάνθησαν την άληθή χαράν τής ψυχής. Αυτοί Άθνηαίε μου ενάψ λυσσοϋν καθ' εκάστην με τὰ πορνογραφήματα του γαλλικού Φροϋ—Φροϋ, του Φέν—ντε—Σιέκλ, του Σάν—Ζέν και τόσων άλλων, φωνάζουν ότι το «Φλέρτ» είναι ανήθικον... Ω! τους ήθικολόγους!.. ω τους ενδόξους ανθρώπους!.. Μου γράφεις άγαπητέ μου ότι ενάψ συνεζήσεις με ένα εξ αυτών δια το «Φλέρτ», σε άφηκε προς στιγμήν και εισήλθε εις το επί τής οδοϋ Σταδίου χαρτοπωλείον και μετά πέντε λεπτά εξήλθε κρατών δύο κάρτ—ποστάλ... Ήσαν δύο όλόγυμοι γυναίκες, ως μου γράφεις, εις στάσιν άναιδώς προκλητικήν, από εκείνας αι όποιαι από τόσου καιροϋ τώρα ου μόνον έλευθέρως κυκλοφορούν εδώ αλλά και το ανταλλάσσειν αυτές έχει επιστημοποιηθή... Μπα, δι' όνομα Θεοϋ, αυτάι αι κάρτ—ποστάλ δέν είναι διόλου ανήθικοι... Αυτάι; τί λέτε τώρα!.. Αυτάι, παιδί μου, είναι ήθικώταται και ιδίως όταν άποστέλλονται εις δεσποινίδα.

Γελώ όμως με την άπάντησιν ην έδωκε αυτός ο βλάξ εις την έρώτησιν ην τω άπηθύβνες διατί τας ήγόρασε:

Σου είπε ότι τας επήρε να τας δείξη το βράδυ εις ένα φιλικό του σπήτι, έτσι για να γελάσουν, για να πούν κανένα άστείο, για να περάσουν την ώρα... Ω, τον τιποτένιον, ω τή βλαχόκαλτσα. Θα με υπεχρέωνες Άθνηαίε μου, αν εκεί που σου έλεγε αυτά εις την οδόν Σταδίου, θα με υπεχρέωνες λέγω, εάν του έδιδες μια καπελλιά... Τίποτε άλλο, γιατί ούτε αξίζει για τίποτε περισσότερο, αυτός ο μηθαμινός, αυτός ο άστυρός τώρα εις τον 20ον αιώνα, αυτός που κρατούσε τας δύο όλογύμους κάρτ—ποστάλ, για να τας δείξη στο φιλικό του σπήτι, αυτός που σύναζε τακτικά το καλοκαίρι εις την Άλάμπραν και την όπερέτταν του Φαλήρου.

Πολλά σου έγραφα Άθνηαίε μου. Καθώς βλέπεις με έπιασε λίμα... Άφησε λοιπόν τους χριστιανούς να λένε ό,τι θέλουν.. Άρκει ότι αγοράζουν το φύλλον μου... Άφησέ τους. Έγώ έχω την πρώτην κυκλοφορίαν... Σου το είπα και προχθές. Το ωραίον φύλλον πρέπει να έχη την πρώτην κυκλοφορίαν.

Σε εύχαριστώ που μου στέλλεις την ετησίαν συνδρομήν σου, έτσι για το πείσμα των ανθρώπων αυτών, ως μου γράφεις, αλλά κι' εγώ ειλικρινή μου Άθνηαίε για το πείσμα αυτών των φαρμακερών, των άνουσίων, των ξεραστικών, των κρύων αυτών ανθρώπων, για το πείσμα τους, για να τους μπω καρφί στο μάτι, γιαυτό έγινα δωδεκασέλιδον. Έλα τώρα να σε φιλήσω..

= Βρέ παιδί μου Λειβαδά, το ποιήμά σου είναι έξω φρενών.. Πώς να το δημοσιεύσω!.. Για κάμε κανένα άλλο πιδ πολυ μαζευμένο...

= Είσαι φοβερός τέλος πάντων φίλε Κατάσκοπε. Άλλά την επιστολήν σου την έλαβον επί του πιεστηρίου. Όποτε εις το προσεχές.

= Χαίρετε...

Π
Ε
Τ
Α
Χ
Τ
ΟΦ
Λ
Ε
Ρ
Τ

* Μ' ἀρέτουν πολὺ καὶ χαίρω διὰ τὰ ραντεβοῦ σας γλυκερά μου Ἐλενίτσα μαθήτρια τοῦ Παρθεναγωγείου.

— Ἀλλά, φαίνεται, ὁ ἀγαπητός σας, ὁ κ. Ο., δὲν εἶνε πολὺ προνοητικός.

— Καὶ ἔτσι ἐκτίθεσθε ἄνευ λόγου εἰς τὰ βλέμματα καὶ τὰ στόματα τοῦ κόσμου.

— Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γυμνασιόπαιδες ποῦ σὰς παρακολουθοῦν εἶνε, βλέπετε, ἀμείλικτοι.

— Καὶ ζεύρετε τί ἔχουν κατορθώσῃ οἱ ἀλιτήριοι ;

— Ἀκούσατε καὶ φρίζατε. . .

— Κατώρθωσαν καὶ σὰς ἐφωτογράφησαν καὶ τοὺς δύο γιὰ μιὰ στιγμή μὲ κάποιον ἐνσταντανέ.

— Ἐγὼ αὐτὰ σὰς τὰ γράφω γιατί σὰς ἀγαπῶ καὶ δὲν θέλω νὰ σὰς δυσφημοῦν.

— Φιλητέ μου λοιπόν, καὶ ἐκ μέρους μου τὸν κ. Ο., καὶ εἶπέ του νὰ εἶνε προνοητικώτερος.

* * * Ἐ, ἔ, γιὰ νὰ σὰς πῶ δεσποινὶς Βασ. Π. . .

— Πολὺ δρόμο πήρατε ἔμαθα, στὸ κόρτε.

— Αἱ σχέσεις σας μὲ κάποιον Σπυράκην ἔγιναν πασίγνωστοι.

— Οἱ ἐργάται τοῦ καταστήματός του λέγουν, ὅτι περνάτε ἀπ' ἐκεῖ δις τῆς ἡμέρας.

— Ἐγὼ ὅμως δὲν τοὺς πιστεύω.

— Θέλω λοιπόν νὰ εἰσθε εἰς τὸ μέλλον φρονημωτέρα.

* * * Τὰ ἔμαθα καὶ τὰ ἰδικά σου ἄθλα κύριε Νίκο, τελειοφοῦτε τῆς Νομικῆς.

— Τὰ ἔχεις ψῆσει χονδρικῶς μὲ τὴν κόρην τῆς Γαλλίδος, ποῦ σοῦ παραδίδει γαλλικά.

— Δὲν σὲ ἀδικῶ φλε μου. Εἶσαι νομικός καὶ ἐπομένως εἶσαι ἄνθρωπος τοῦ δικαίου.

— Ὡς δικαίος λοιπόν ἀνταποδίδεις τὰ ἴσα.

— Ἡ Γαλλὶς σοῦ παραδίδει, καὶ ἐσύ παραδίδεις εἰς τὴν κόρην της. . .

— Μὰ τί τῆς παραδίδεις ; ἔ; γιὰ πές μου το. . .

— Πρόσεξε ὅμως μὴ τύχη καὶ παρὰ δίδεις. . .

* * * Γιὰ νὰ σοῦ πῶ] ἔνδοξε φοιτητὰ τῆς Ἰατρικῆς κ. Δημ. νὰ εἶσαι καὶ διακριτικός.

— Βλέπετε πολὺ καλὰ ὅτι ἡ δεσποινὶς (ξερὶς ποῖα. . .) σὲ ἀποφεύγει.

— Λοιπόν καὶ σὺ πρέπει νὰ ἀνακροῦσῃς πρῶτον.

— Δὲν εἶνε εὐγενὲς νὰ ἐπιμένῃς κατὰ τὸσφ ἀνάρμοστον τρόπον.

— Θαυμάζω τὴν ὑπ.μονὴν καὶ τὴν ἀντοχὴν σου.

— Ἰδ' ὡς ποῦ μ' αὐτὸ τὸ κρύο, κάθε βράδυ τῆς κάμνεις κιντάδα μὲ κιθάραν.

* * * Σὰς ἐπίατε τέλος πάντων ἕνας μικρὸς μου

ρόπορτερ, καὶ σὰς ἐπίασε ἐπ' αὐτοφώρῳ δεσποινὶς Πιπίτσα (Νεάπολις).

— Κάθε βράδυ εἰς τὰς δέκα βγαίνετε ἔξω.

— Στρίβετε πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ εἰσέρχεσθε εἰς ἐκεῖνο τὸ στενὸ.

— Ἐκεῖ δὲ, σὰς ἀναμένει ὁ κ. (νὰ τὸν ὁ ομίσω;) πολιτικὰ ἐνδεδυμένος.

— Νὰ σὰς πῶ μάλιστα τί ἐφορούσατε τὴν Δευτέρα τὸ βράδυ ὅταν ἐπήγατε εἰς τὸ ραντεβοῦ σας;

— Ἐφορεῖτε λοιπόν μακρὸ ἐπανωφόρι χρώματος καφέ ἀνοικτοῦ καὶ μίαν μπλέ σάλπαν εἰς τὸ κεφάλι.

— Διέκρινα τὸ χρῶμά της εἰς τὸ φῶς τοῦ φανοῦ.

— Λέγω λοιπόν ψεύματα ; ; κάθε ἄλλο. . .

* * * Καὶ σεις εἰς τὰ δίκτυα αὐτοῦ τοῦ ὑψηλοῦ μὲ τὸ μαῦρο καθοῦρ δεσποινὶς Μαρίκα καπελλοῦ εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού ;

— Ἐὰν μοῦ ἐζητεῖτε τὴν γνώμην μου θὰ σὰς ἀπέτρεπα ἀπὸ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. . .

* * * Ἄιντε. . . πάει πρῶτα ἡ δουλειὰ μας κυρία Ψαρ. . . εἰς τὸ Μεταξουργεῖον.

— Μετὰ τὸν ἀντικυρὸν ράπτῃν τὰ ἔχετε τῶρα μὲ τὸν διπλανόν σας κουρέα. . .

— Μὴ χειρότερα.

— Κι' ἔχει γοῦστο νὰ τσακωθοῦν οἱ ἄνθρωποι γιὰ τὸ χατήρι σας.

— Διότι πολὺ φυσικὰ ὁ ράπτῃς ὡς θυμωμένος θὰ ἔχει ἐτοιμάσῃ ράμματα γὰ τὴν γοῦνα τοῦ μπαρπέρη.

— Μὰ καὶ ὁ κουρέυς—τί λεβέ της κουρέυς ἀλήθεια ! Ἐχει καὶ λαδωμένη χωρίστρα—θὰ θυμώσῃ καὶ θὰ τὸν στείλῃ νὰ πάῃ νὰ κουρεύεται.

— Κι' ἔτσι θάχουμε κανένα καυγαδάκι. . .

— Δὲν τὰ συμβιβίζετε τὰ πράγματα καλλίτερα κυρία μου ;

* * * Ἐτσι λοιπόν κάμνει ὁ καλὸς κόσμος δεσποινὶς Λιλή, Ἄρσακειὸς ;

— Ἐνῶ ὑπόσχεσθε ἔρωτα αἰώνιον εἰς τὸν κ. Νίκου τὸν μαθητὴν τοῦ Γυμνασίου Νεαπόλεως.

— Ἀφ' ἑτέρου σὰς εὕρισκω ἔχουσιν στενάς σχέσεις μὲ τὸν υἱὸν τῆς σπητηνοικοκυρᾶς, σας, κ. Μίμνην.

— Κοῦμα. . . ἐγὼ σὰς ἐνόμζα πλέον σταθεράν.

* * * Ἐνδοξότατε καὶ μεγαλεπήβολε λοχίε Ἰωάννη Γ. ἡ δικαιοδοσία τῶν μεγάλων ἐρωτικῶν σου κατακτήσεων εἶνε μόνον εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού.

— Διατί τῶρα ἐπιχειρεῖς νὰ μεταθέσῃς τὴν ἔδραν σου ἔξωθι τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου μεγάρου ;

* * * Εἶσαι διαπτροφόρος νεανίσκα μου Σπυρ. Ἄλλὰ δὲν βλέπεις τίποτε, σὲ βεβαιῶ.

— Διότι ἐὰν ἐβλεπες, θὰ διέκρινες ὅτι ἡ Μιμή σου παρεδόθη πρὸ πολλοῦ εἰς τοὺς ἔρωτας τοῦ Ἀλέκου, τοῦ συνοίκου σου.

* * * Αὐ γένοιτ' λοιπόν τὴν προσεχῆ Πέμπτην μὲ χίλια φιλία

ΤΟ ΦΛΕΡΤ